Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

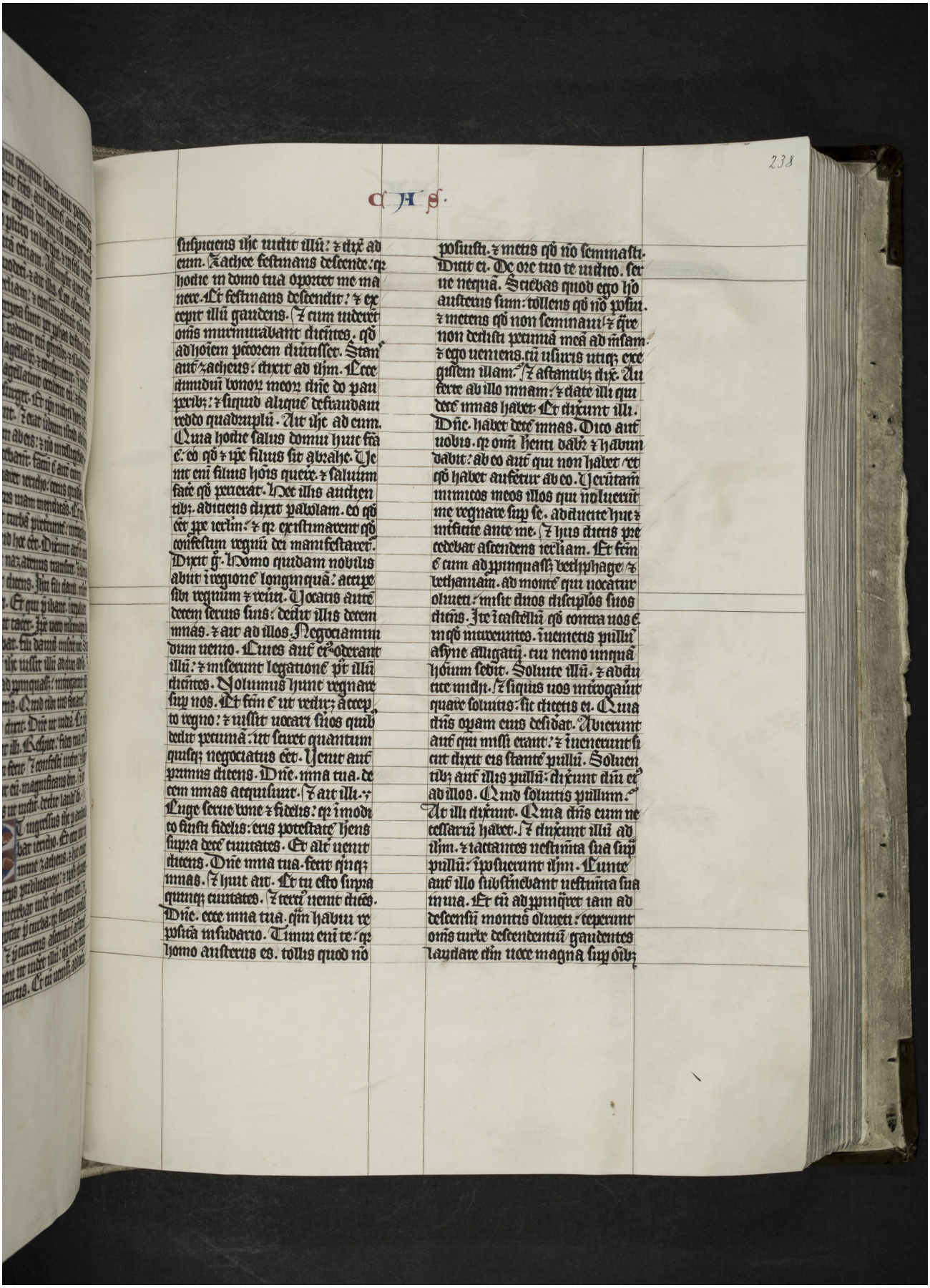

238

CAP.

suspiciens ihe uidit illũ: ⁊ dixit ad
eum. Zachee festinans descende: qꝛ
hodie in domo tua oportet me ma
nere. Et festinans descendit: ⁊ ex
cepit illũ gaudens. Et cum uiderẽt
omes murmurabant dicẽtes. qđ
ad hoiem peccatorem diuertisset. Stans
autem zacheus: dixit ad dñm. Ecce
dimidiũ bonorꝫ meorꝫ dne do pau
peribꝫ: ⁊ siquid aliquẽ defraudaui
reddo quadruplũ. Ait ihe ad eum.
Quia hodie salus domui huic fta
est: eo qđ ⁊ ipe filius sit abrahe. Ve
nit enim filius hois querere ⁊ saluum
facere qđ perierat. Hec illis auditi
bꝫ: adiciens dixit parabolam. eo qđ
esset ppe ierlim: ⁊ qꝛ existimarent qđ
ꝫfestum regnũ dei manifestaret.
Dixit ergo. Homo quidam nobilis
abiit i regione longinqua: accipere
sibi regnum ⁊ reuerti. Vocatis autem
decem seruis suis: dedit illis decem
mnas. ⁊ ait ad illos. Negociamini
dum uenio. Ciues autem eius odiebant
illũ: ⁊ miserunt legationem pt illũ
dicẽtes. Nolumus hunc regnare
super nos. Et factũ est ut rediret accep
to regno: ⁊ iussit uocari suos quib
dedit pecuniã: ut sciret quantum
quisq negociatus est. Venit autem
primus dicens. Dne. mna tua. de
cem mnas acquisiuit. Et ait illi. ⁊
Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ i modi
co fuisti fidelis: eris potestate hens
super decem ciuitates. Et alter uenit
dicens. Dne mna tua. fecit quinq
mnas. Et huic ait. Et tu esto super
quinq ciuitates. Et ter uenit dicẽs.
Dne. ecce mna tua. qm habui re
posita in sudario. Timui enim te: qꝛ
homo austerus es. tollis quod nõ
posuisti. ⁊ metis qđ nõ seminasti.
Dicit ei. De ore tuo te iudico. ser
ue nequã. Sciebas quod ego hõ
austerus sum: tollens qđ nõ posui.
⁊ metens qđ non seminaui: ⁊ cur
non dedisti pecuniã meã ad mensam
⁊ ego ueniens cũ usuris utiq exige
quidem illam. Et astantib dixit. Au
ferte ab illo mnam: ⁊ date illi qui
decem mnas habet. Et dixerunt illi.
Dne. habet decem mnas. Dico autem
uobis. qꝛ omi habenti dabit: ⁊ habun
dabit: ab eo autem qui non habet. et
qđ habet auferetur ab eo. Verũtamen
inimicos meos illos qui noluerunt
me regnare super se. adducite huc ⁊
interficite ante me. Et his dictis pre
cedebat ascendens ierlim. Et factũ
est cum adpinquasset bethphage ⁊
bethania. ad montem qui uocatur
oliueti: misit duos discipulos suos
dicẽs. Ite i castellũ qđ contra nos est.
in qđ intrantes inuenietis pullũ
asine alligatũ. cui nemo unquã
hoium sedit. Solite illũ. ⁊ adcũ
cite mihi. Et siquis uos interrogauerit
quare soluitis: sic dicetis ei. Quia
dñs opam eius desiderat. Abierunt
autem qui missi erant: ⁊ inuenerunt si
cut dixerat eis stantem pullũ. Solien
tib autem illis pullũ: dixerunt dñi eius
ad illos. Quid soluitis pullum.
At illi dixerunt. Quia dñs eius ne
cessariũ habet. Et duxerunt illũ ad
dñm. ⁊ iactantes uestimenta sua sup
pullũ: ipsuerunt dñm. Eunte
autem illo substernebant uestimenta sua
in uia. Et cũ ad pinquaret iam ad
descensũ montis oliueti: ceperunt
omes turbe descendentiũ gaudentes
laudare dm uoce magna super omib